

اعلامیه فارو در محکومیت کشتارهای هدفمند متعلمین

مکاتب غرب کابل و قربانیان حملات برمساجد و عبادگاهای مردم در مزار شریف و کندز

۲۵ اپریل ۲۰۲۲

کشتارهدفمند دانش آموزان و مردم ملکی بیگناه در کابل، مزار و کندوز، چه از طرف داعش، سایر سازمانهای تروریستی و یا افراد حاکمیت خود خوانده طالبان باشد، مصداق جنایت جنگی، جنایت علیه بشریت و نوعی از نسل کشی ایست که متأسفانه در این روزها کشور را به حمام خون مبدل ساخته است. حذف شاگردان مکاتب، دارندگان تعلق تباری و مذهبی دیگر و دیگر باوران که از هفت ماه بدینسو در سراسر کشور جریان دارد، با اغماض عمدی مدعیان حاکمیت کابل از عمل کردن به تعهدات مکرر شان برای تأمین و حفظ امنیت مردم کشور و بخصوص برادران شعیه مذهب، به تشدید خرابی اوضاع و ضعیف تر شدن باور آنانی گردیده که به وعده های طالبان اعتماد میکردند. تفاوت میان وعده های لفظی و عملکرد گروه طالبان و پس گرفتن تصمیم باز گشائی مکاتب دختران بالاتر از صنف ششم بیانگر عمق فاجعه این نظام دیفاکتو و غاصب قدرت است.

تصویر به خاک و خون آغشته کتاب و قلم دانش آموزان لیسه عبدالرحیم و مرکز آموزشی ممتاز در غرب کابل

جنایت مرگبار و انفجارهای سازمان یافته پی هم آنهم در لحظه خروج متعلمین یکی از بزرگترین لیسه های کابل بنام "عبدالرحیم شهید" و مرکز آموزشی ممتاز در غرب کابل بروز سه شنبه سی حمل برای مردم افغانستان و جهان تکان دهنده بود. این حملات تروریستی دانش آموزان بیگناهی را که جز تحصیل هیچ جرمی نداشتند، هدف قرار دادند. سخنگویان طالبان رقم تلفات را بر خلاف رقم واقعی قربانیان که ۳۱ نفر جانباخته و بیش از هشتاد نفر زخمی شدید بود، شش نفر کشته و ۱۱ نفر زخمی گزارش دادند و با مداخله در کار خبر نگاران کوشیدند حقایق تلخ این فاجعه را کوچک جلوه دهند. تهدید اهدا کنندگان خون به متعلمین زخمی در شفاخانه ها بیانگر این حقیقت است که طالبان از آشکار شدن عواقب فاجعه بار و ابعاد انسانی این حملات هراس داشته عمداً به اغفال مردم پرداخته حتی در انتشار ارقام قربانیان کوچک نمائی عمدی میکنند تا موجودیت دهشت افگنی را کمزنگ جلوه دهند و آب به آسیاب تروریستان میریزند.

پرسش اساسی در باز نگری حوادث مکاتب یاد شده و مساجد مزار شریف، کندز و سایر نکات اینست که چگونه هراس افگنان توانستند این همه ماینها و مواد انفجاری را به محل ارتکاب جرم انتقال داده و از قبل جاه سازی کنند؟ طالبان این حقیقت را چگونه توجیه و استدلال میکنند که از یکسو با بوغ و سُرنا ادعای تأمین سرتاسری امنیت میکنند و امنیت نسبی چند روز اول حاکمیت شان را همه روزه برخ مردم و جهانیان میکشند و از سوی دیگر دهشت افگنان گروه های مختلف، منجمله داعش را تحت نام مصالحه و استقرار صلح از زندانهای دولت فاسد پیشین در پی عقد توافقنامه صلح با امریکا آزاد نمودند تا بازهم با دهشت افگنی و ترور مردم ملکی، افغانستان را به خاک و خون بکشانند. فدراسیون

سازمانهای افغانستانی مقیم اروپا در همان زمان در اعلامیه رسمی خویش به این عاقیب نه اندیشی دولت پیشین با طالبان اعتراض کرد که معافیت جنایتکاران خطر افزین است و از عواقب خونین رهایی دهشت افگنان که برای بار دوم کشور ما را به لانه امن تروریستهای حرفوی و بین المللی مبدل ساخت، ابراز انزجار داشتیم.

مسجد شعیان در مزار شریف اول ثور 1401

مسجد و خانقاه پس از حمله 2 ثور 1401 در کندز

جایجائی مواد انفجاری آنهم در مساجد پر جمعیت شهرهای ما که نظم امنیتی آنها در زیر نظر وزارت داخله و نیروهای امنیتی که خود تجارب کافی در انتحار و انفجار دارند بسیار پرسش بر انگیز است! طالبان اعلام داشته اند که داعش دیگر خطر جدی برای امنیت افغانستان و کشور های دیگر نیست. شاید منظور طالبان از عدم خطر داعش خطر برای خودشان باشد. در پاسخ به رسانه ها طالبان در قبال اینهمه جنایت وعده میدهد: "در زمینه تحقیق میکنیم!". چه زمانی تحقیق طالبان در مورد حوادث ۷ ماه گذشته که به قیمت جان صد ها انسان هموطن ما تمام شده تکمیل میگردد؟

رژیم فاسد قبلی «هیأت بررسی» تعین میکرد و کار این هیأت ها تا سقوط رژیم معلوم نشد. اکنون هم تا این لحظه کدام موردی از نتایج تحقیقات در مورد عاملین دهشت افگنی و کشتار دگراندیشان، زنان معترض، نظامی های رژیم سابق که حالا در جنگ اشتراک ندارند و مورد حمایت کنوانسیونهای بین المللی بشر دوستانه میباشد و سایر حوادث جنایتکارانه در قندهار هرات، مزار تا پروان و جلال آباد، از پکتیا و کابل تا بدخشان با مردم مطرح و یا اطلاع رسانی نشده است. آیا تاریخ تکرار میگردد؟

فدراسیون سازمانهای افغانستانی مقیم اروپا " فارو " با ابراز تسلیت به خانواده های قربانیان این جنایتهای هولناک، جامعه معارف افغانستان و مردم به گروگان گرفته شده کشور کشتار های شنیع و جنایتکارانه شاگردان مکتب و سایر غیر نظامیان را با شدید ترین الفاظ محکوم میکند و بدین نظر است که در صورت تعلل طالبان در دستگیری و مجازات عاملین این جنایات، سازمانهای حقوق بشری و بخصوص محکمه بین المللی جزائی برای شناسائی، تعقیب و اجرای عدالت در حق باز ماندگان و خانواده های قربانیان مرجع قابل رجوع برای بررسی قربانیان این جنایتها میباشد.

یاد شهدای راه دانش و معرفت گرامی باد.

فدراسیون سازمانهای افغانستانی

مقیم اروپا " فارو "

کمیته حقوق بشر